

بنیاد پل واکر تاسیس می‌شود

#

جهان هنر | شنبه چهل و دومین سالروز تولد پل واکر فقید بود. دختر او مدو این روز را با تجلی ویژه از پدرش روی تقویم علامت زد و یک بنیاد خیریه به نام پدرش تاسیس کرد. ستاره مجموعه فیلم‌های «سریع و خشمگین» در سال ۲۰۱۳ در یک تصادف رانندگی جان خود را از دست داد. مدو در اینستاگرام نوشت: «وقتی به پدرم فکر کردم متوجه شدم که به اشتباه هایش هم فکر می‌کنم. اشتیاقش برای اقیانوس، برای نجات دادن حیوانات، برای کمک کردن به مردم و اشتیاقش برای حسن نیت داشتن نسبت به هموع. من این بنیاد را افتتاح می‌کنم چون می‌خواهم این بخش از تفکرات پدرم را با دنیا سهیم شوم.»

ستاره‌ها

جورج کلونی در میدان سیاست

جهان هنر | جورج کلونی بازیگر و کارگردان آمریکایی در بخش بازار فیلم جشنواره فیلم تورنتو با معرفی فیلم کمدی سیاسی «برند ما بحران است» گفت: «تاریخ به امیدهای ریاست‌جمهوری جمهوری می‌خواهد نگاه خواهد خندید.» جورج کلونی در این نشست گفت: «حرف‌های دونالد ترامپ برای ریاست‌جمهوری و خطاب کردن مهاجران مکزیک به عنوان متجاوز و جنایتکار، دیوانه‌وار است.» وی افزود: «هر کسی که چنین حرف‌های ناشکیبانه‌ای به زبان بیاورد، باید بلدان تاریخ به او خواهد خندید و این دقیقاً همان کاری است که اتفاق می‌افتد.»

کلونی به‌عنوان تهیه‌کننده این فیلم جدید با عنوان «برند ما بحران است» در جشنواره تورنتو ظاهر شد. دیوید گوردون گرین این اثر سینمایی را کارگردانی کرده و فیلم، اثری کمدی با بازی ساندرا بولاک است. بولاک در نقش یک فعال انتخاباتی ظاهر شده است که به بولیوی دعوت شده تا به سناتورهای که می‌خواهد وارد انتخابات ریاست‌جمهوری شود، کمک کند. این فیلم بر مبنای یک فیلم مستند که از سال ۲۰۱۵ به همین نام توسط راشل یوتون ساخته شده، است و بر رقابت انتخاباتی گونزالو سانچز دی لوزادا که سال ۲۰۰۲ انتخابات ریاست‌جمهوری بولیوی بود، تمرکز کرده است. بولاک هم گفته که در این نشست حضور داشت، گفت که این فیلم درباره کسب‌وکار است و نشان می‌دهد ما به‌عنوان مردم چطور به‌عنوان مشتری مطرح هستیم. وی گفت: «ما باید شروع به گرفتن حق خودمان بکنیم و ببینیم واقعیت‌ها چه هستند، تا اینکه اجازه بدهیم افکارمان را خرید و فروش کنند.»

صحنه

تغییر رویای نیمه‌شب تابستان، شکسپیر در انگلستان

جهان هنر | نمایش «روای نیمه‌شب تابستان» که با همکاری ۱۴ کمپانی آماتور تئاتر از سراسر انگلستان و کمپانی رویال شکسپیر تهیه و تولید شده، پاییز ۲۰۱۶ در سراسر این کشور اجرا خواهد شد. کمپانی رویال شکسپیر به همراه کمپانی‌های آماتور سراسر انگلستان تجربه ویژه‌ای را برای مخاطبان و علاقه‌مندان تئاتر این کشور، با تولید منحصر به فرد «روای نیمه‌شب تابستان» در تابستان و پاییز ۲۰۱۶ رقم خواهد زد. این نمایشنامه شکسپیر که در سراسر انگلستان طرفداران زیادی دارد، به شکلی متفاوت از اجرای گذشته تولید و اجرا خواهد شد. این نمایش در قالب یک تور اجرایی در نقاط مختلف انگلستان به صحنه خواهد رفت. طی این تور اجرایی، گروه‌های آماتور تئاتر مناطق مختلف انگلستان می‌توانند در اجرای «روای نیمه‌شب تابستان» با کمپانی رویال شکسپیر همکاری کنند. نمایش «روای نیمه‌شب تابستان» اجرای افتتاحیه خود را در ماه‌های سپتامبر و اکتبر ۲۰۱۶ در استراتفورد لندن آغاز خواهد کرد. نمایش‌های نوشته شده توسط شکسپیر همچنان از پرطرفدارترین کارهای ممکن است و مخاطبان زیادی برای تماشای اجراهای تازه از این کارها بی‌تاب هستند. به شکلی که خبر اجرای روای نیمه شب تابستان برای سال آینده از حالا شور و حالی در جامعه تئاتر انگلستان ایجاد کرده است.

قهرمان فیلم سیدنی لومت دوباره به نیویورک آمده است

بازگشت سریکو

علیرضا کیوانی‌ژاد
A.Keyvaninejad@fdn.ir

الان هم بازنشسته هستیم ولی حس می‌کنم که می‌توانم باز هم مفید باشم و خوب، چه شهری بهتر از نیویورک برای کار و تلاش.»

داستان فیلم سریکو اما چنین آب دریا می‌ماند: هرچه بیشتر بنوشی بیشتر تشنه می‌شوی. «سریکو» از آن قماش است؛ ساخته تحسین برانگیز «سیدنی لومت» که در دهه هفتاد میلادی اکران شد و چشم‌ها را خیره کرد. این فیلم داستان زندگی «فرانک سریکو» بازرس پلیس نیویورک است که علیه فساد در آن مجموعه برمی‌خیزد و بسیاری از برج‌عاج‌نشین‌ها را به مبارزه فرا می‌خواند.

آنچه سریکو به جان خرید حتی امروز هم قابل تحسین و شجاعانه به نظر می‌رسد. حالا خبر رسیده که فرانک سریکو در ۷۹ سالگی بار دیگر به نیویورک برگشته تا به‌عنوان مشاور در دپارتمان پلیس این منطقه مشاغل فعالیت شود. دوشد از این‌باره گفته است: «من هر لحظه برای بازنشستگی آماده هستم. از نظر سن و سال، همین

نتیجه نمی‌رسد. سرانجام «سریکو» لذت تماشای برخی فیلم‌ها به نوشتن آب دریا می‌ماند: هرچه بیشتر بنوشی بیشتر تشنه می‌شوی. «سریکو» از آن قماش است؛ ساخته تحسین برانگیز «سیدنی لومت» که در دهه هفتاد میلادی اکران شد و چشم‌ها را خیره کرد. این فیلم داستان زندگی «فرانک سریکو» بازرس پلیس نیویورک است که علیه فساد در آن مجموعه برمی‌خیزد و بسیاری از برج‌عاج‌نشین‌ها را به مبارزه فرا می‌خواند.

هیولایی که از دیوار چین گذشت

جهان هنر | «شکارچی هیولا» فیلم فانتری چینی است که اخیراً موفق شده رکورد فیلم پرطرفداری مانند Furious 7 را در بازار بزرگی چون چین بشکند و تبدیل به پرطرفدارترین فیلم تاریخ چین شود. این اتفاق برای شکارچی هیولا با رشد ۴۲۸ میلیون دلاری روی داد. شکارچی هیولا فیلمی است که با تکنیک ترکیبی استاپ-موشن کار شده و ارامان هوی آن را کارگردانی کرده است. این کارگردان یکی از سازندگانی است که در استودیو انیمیشن‌سازی دریم ورکز کار می‌کرد. او در پروسه ساخت شرکت نیز نقش داشت. این فیلم از جولای در سینماهای چین اکران شده و ۱۱۱ دقیقه زمان آن است. داستان شکارچی هیولا را آلن یون، نویسنده چینی نوشته است. برخی منتقدان نسبت به این فیلم نظر مثبتی داشته‌اند و آن را به‌عنوان یک اثر محلی (وابسته به کشوری خاص) خوب ارزیابی کرده‌اند. این فیلم هم‌زمان با چین در کشورهای آسیای شرقی مانند مالزی و سنگاپور نیز اکران شد. فیلم ماجرای زندگی در دو سرزمین متفاوت است، یکی مربوط به انسان‌ها و دیگری سرزمین هیولاها. بعد از درگیری میان این دو سرزمین، ملکه هیولاها به سرزمین انسان‌ها پناه شد و فرزند هیولایی که در سرزمین انسان‌ها رشد کرد، موضوع دعوی این دو سرزمین شد.

دریافت اسکار شد و به این جایزه ارزشمند دست نیافت. فرانک سریکو همیشه همین قدر ساده و صمیمانه حرف می‌زند. آل‌پاچینو هم قبل از شروع فیلمبرداری فیلم سریکو روزهای زیادی را با این بازرس پلیس سپری کرد تا بهتر او را بشناسد. پاچینو درباره آن روزها گفته بود: «بیشتر سعی می‌کردم

و قسم را با فرانک بگذرانم، آنقدر که حس می‌کنم مثل او پیدا کنم. یک بار در ویلای اجاره‌ای من در مانناک بودیم. نشسته بودیم و به آب نگاه می‌کردیم. مثل خودم گفتم خوب بگذار من هم «سریکو» را به دایره مواد مخدر پلیس بروکلین منتقل می‌کنم. آنجا تیری به صورتش می‌خورد. بعد از مدتی حال سریکو بهتر می‌شود. به او از ترقای درجه می‌دهند، ولی او نمی‌پذیرد... در این فیلم اما بازی درخشان آل‌پاچینو در نقش سریکو نیز در کنار سایر اجزای خوب این اثر، ماندگار شد. اگرچه پاچینو باز هم کاندیدای

اکران آینده

شبیه‌سازی قهرمان پوشالی؟

جهان هنر | بن فاستر بازیگر صاحب سبکی است که برای بازی در نقش‌های گوناگون از جان مایه می‌گذارد. او در مصاحبه‌ای با «گاردین» درباره تجربه‌اش در فیلم

«آلفا داگ» می‌گوید مدتی مجبور بوده غذاهای بی‌کیفیت بخورد تا شرایط نیروهای دریایی را که به افغانستان اعزام می‌شوند، درک کند. همچنین برای باور پذیر شدن نقشش در همان فیلم اقدام به استفاده از قطره چشمی کرده تا ظاهرش را شبیه معاندان به شبیه کند. حالا همین بازیگر قرار است در نقش «لنس آرمسترانگ» ایفای نقش کند. فاستر وقتی صحبت از حاشیه‌های مهم زندگی آرمسترانگ می‌شود، می‌گوید: «نمی‌خواهم از کلمه مواد استفاده کنم. اما داروهای استفاده شده توسط او مخصوصاً در مسابقات سال ۲۰۱۳ داروهای ساده‌ای نبود. فاستر همچنین با دقت در رفتارهای آرمسترانگ تلاش می‌کند نحوه دوچرخه‌سواری او را عیناً تقلید کند و بیشترین شباهت را به او داشته باشد. البته فاستر تنها بازیگری نیست که تلاش می‌کند بیشترین شباهت را به شخصیت مورد نظر کارگردان داشته باشد. کار فاستر با دیگران متفاوت بود. اینکه او نه وزن خود را کاهش داده و نه واقعا به اعتیاد روی آورد. روش او به این صورت است که با کارهای خلاقانه‌های ظاهر را که است، شبیه‌سازی کرد. برای بازی در نقش آرمسترانگ قرار است فاستر با گرمی شبیه این ورزشکار افسانه‌ای ما پر حاشیه ظاهر شود.»

رسانه

هنر خوب دیدن

بی‌خانمانی که جاذبه گردشگری است

جهان هنر | شاید به میخیله کسی خطور نکند که دیدن یک بی‌خانمان می‌تواند جاذبه گردشگری به شمار آید اما بد نیست بدانید این روزها دلفین ویزیرا (Delphine Vizearra) ۶۶ ساله که از سال ۲۰۰۹ در منطقه گرینویچ ساکن شده، به عنوان یکی از جاذبه‌های گردشگری دهکده گرینویچ در جنوب غربی مهنه در نیویورک تبدیل شده است. با اینکه اکثر ساکنان این منطقه را طبقه متوسط رو به بالا تشکیل می‌دهد، اما دلفین سال‌هاست که این منطقه را برای سکونت خود انتخاب کرده است. این دلفین

بفرستد اما برخی دیگر معتقدند او به جاذبه گردشگری ناحیه تبدیل شده است، حتی بسیاری بر این باورند که او می‌تواند با فروش موهایش یک میلیون دلار درآمد داشته باشد، اگر واقعا تمام آنچه دیده می‌شود، موهای

واقع‌ی او باشد. بر اساس گفته یکی از آرایشگران در این ناحیه رشد موهای او خیلی سرعت دارد و در ماه حدود نیم‌اینچ افزایش می‌یابد، به‌طوری که طول موهای او در سال یک فوت (۳۰ سانتی‌متر) افزایش می‌یابد.

مارگارت اتوود از مارگارت اتوود می‌گوید

مارگارت اتوود، نویسنده، شاعر، منتقد ادبی و فعال سیاسی کانادایی است. کتاب‌های بسیاری از جمله کتاب «آدمکش کور» او برنده جایزه بوکر سال ۲۰۰۰ بوده

است. اتوود در ستونی که به‌طور معمول به مشاهیر ادبی و هنری گاردین تعلق دارد، جمالتی از خود و زندگی خود را بازگو می‌کند:

«مردم فکر می‌کنند سر من همیشه در کتاب است و در ذهن‌شان آن را روی یک بدن بلند قد می‌گذارند. همان‌طور که یونانی‌ها خدایان خود را بلند تصور می‌کردند اما من قد کوتاه‌ام، قد کوتاه‌تر از آنکه شما فکرش را بکنید. شرایط ترسناکی را برای خواهر کوچکم فراهم می‌کنم. او روز ۳۰ اکتبر یعنی درست شب هالووین به دنیا آمده است، به همین خاطر دوست دارم شب تولدش صورتم را سبز، چراغ‌ها را خاموش و میهمان‌ها را دعوت کنم و به یکباره او را بترسانم و تمام شب را به روایت داستان‌های ارواح دربندی بگذرانم که بیرون خانه به درخت‌ها بسته شده‌اند.

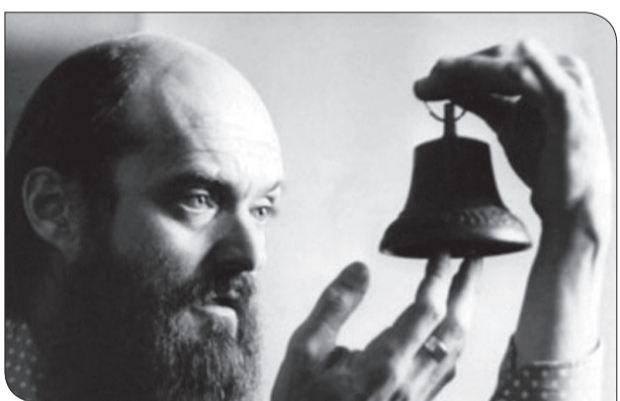

انسان از امید ساخته شده است، اگر امید نبود نسل بشر مدت‌ها پیش از بین رفته بود. مشارکت من برای ساخت کتابخانه آینده (یک پروژه هنری که تکه‌هایی از تالیفات قرن را در خود دارد) نشان می‌دهد که ما هنوز به وجود بشر در صد سال آینده امیدوار هستیم. من از والدین خودم کنجکاوی را به ارث برده‌ام. پدرم یک دانشمند و مادرم زنی قوی بود؛ هر دوی آنها انسان‌هایی فعال بودند. از ماه آوریل تا پایان نوامبر ما در جنگل زندگی می‌کردیم و در مزرعه‌مان سبزیجات می‌کاشتم و ماهیگیری می‌کردیم. داستان‌های جهنمی (Dystopian fiction) بازتابی از جهانی هستند که ما در آن زندگی می‌کنیم. در قرن نوزدهم داستان‌های اوتوپایی زیادی درباره آینده زندگی انسان‌ها نوشته می‌شد، اما پس از جنگ جهانی دوم این روند تغییر کرد. رویکرد کنونی کتاب‌هایی مانند «بازی‌های تقلید» به این سمت گرایش دارد که نویسندگان و مخاطبان در انتظار آینده این سیاره هستند. نویسنده معروف بودن با یک ستاره راک بودن فرق زیادی دارد. نویسنده مردم را به کتاب پیوند می‌دهد و هیچ کس علاقه‌ای به بند کفش او ندارد.

آنانی بودن اعتیادآور است؛ به همان ترتیبی که هر روز به سراغ صندوق پست رفتن. فکر می‌کنید ممکن است کسی چیز ارزشمندی برای شما به جا گذاشته باشد.

تازه‌های موسیقی

منتخب آثار آروو پارت منتشر شد

جهان هنر | مانفرد آیدکر، مدیر نشر ECM منتخبی از آثار آروو پارت را در قالب یک آلبوم با اجرای آتسامبل Hilliard منتشر کرد. نشر ECM به مناسبت ۸۰ سالگی آهنگساز بزرگ استونیایی، آروو پارت، منتخبی از آثار وی را در قالب یک آلبوم با عنوان Arvo Pärt Musica Selecta منتشر کرد. قطعات این آلبوم توسط مانفرد آیدکر انتخاب و توسط آتسامبل Hilliard اجرا شده است.

همکاری خلاقانه آروو پارت با مانفرد آیدکر و نشر ECM از سال ۱۹۸۴ با انتشار آلبوم Tabula Rasa مورد توجه جهانیان قرار گرفت و حال این آلبوم، تصویری درست از هنر منحصر به فرد آروو پارت را برای مخاطبان عرضه می‌کند.

آروو پارت تاکنون سه‌بار به همراه نشر ECM نامزد جایزه گرمی شده است و در سال ۲۰۱۰ نیز با سمفونی چهار خود نامزد جایزه بهترین آهنگسازی معاصر برای همین جایزه شد. او همچنین در سال ۱۹۹۶ دکتري افتخاری موسیقی را از دانشگاه سیدنی دریافت کرد و در سال ۲۰۱۱ نشان لژیون دونور به او اهدا شد. آروو پارت یکی از مهم‌ترین و موفق‌ترین آهنگسازان کنونی جهان است. وی در سبک کمپه‌گرایی و با تکنیک تیتینابولی که ابداع خود اوست، با الهام از سرودهای گرگوریان آهنگسازی می‌کند. پارت در سال ۲۰۱۳ و برای سومین بار بیایی به‌عنوان آهنگساز معاصر که آثارش بیشترین اجرا را در سطح جهان داشته، معرفی شد.

آروو پارت در سال ۱۹۶۸ وارد یک دوره سکوت و خودسازی هنری شد که تا سال ۱۹۷۶ ادامه یافت و منجر به ایجاد سبک منحصر به فرد او شد. وی پس از آن به تصنیف چندین قطعه پرداخت که از شناخته‌شده‌ترین آثارش است. تابولا راسا نیز یکی از این آثار بود که آروو پارت آن را به درخواست یکی از دوستانش، اری کلسن، تصنیف و به گایدون کرمز تقدیم کرد. این قطعه نخستین‌بار در سپتامبر ۱۹۷۷ در تالین اجرا شد. آلفرد اشتینکه پیانو دستکاری شده را نواخت و کرمز یکی از تکنوازان ویولن بود. ECM در سال ۱۹۸۴ تابولا راسا را در آلبومی منتشر کرد که موجب شناخته‌شدن همین پارت در خارج از اروپای شرقی شد.